

Leila Guerriero

Altres títols importants:

- ***Els suïcides de la fi del món:*** una recerca sobre una ona de suïcidis en un poble petrolier de la Patagònia.
- ***Una història senzilla:*** la crònica sobre un home que participa en un festival de malambo (dansa folklòrica argentina). És una joia sobre l'obsessió i l'art.
- ***Opus Gelber:*** un perfil íntim i complex sobre el pianista Bruno Gelber.

bca.conselldemallorca.cat
[@biblioteca_cultura_artesana](https://www.instagram.com/biblioteca_cultura_artesana)
[bibliotecadeculturartesana](https://www.facebook.com/bibliotecadeculturartesana)

Consell de Mallorca

La llamada

Un retrato

GUIA DE LECTURA

La llamada

Leila Guerriero

18 de març de 2026

Club de Lectura
Biblioteca de Cultura Artesana

La llamada

Sobre l'autora

Nascuda a Junín (Argentina) el 1967, Guerriero és considerada un dels majors exponents de la crònica periodística en espanyol.

No va estudiar periodisme formalment (curiosament, va començar estudis de Turisme), però la seva capacitat per observar el que uns altres ignoren la va portar al cim del gènere.

Es caracteritza per un estil sec, precís i sense sentimentalismes, però carregat d'una profunditat psicològica aclaparadora.

És col·laboradora habitual a mitjans com El País i editora per a Amèrica llatina de la revista Gatopardo.

Aquest llibre és el retrat de Silvia Labayru, una dona que va ser segrestada per la dictadura militar argentina el 1976 i portada a l'ESMA (Escola de Mecànica de l'Armada), un dels centres de detenció més terribles. No obstant això, el llibre no es queda només en l'horror de la captivitat, sinó que explora el judici social dels supervivents (en especial cap als qui varen ser forçats a fer tasques per als seus captors).

El llibre parla també de la complexitat de continuar viva quan els altres moren. L'exili a Espanya i el retrobament amb un amor del passat és un altre dels temes que tracta. Guerriero reconstrueix la vida de Labayru a través de llargues entrevistes, qüestionant la memòria i la veritat, sense jutjar-ne la protagonista, però sense evitar les zones grises.

Preguntes per a la reflexió

1. La mirada de la cronista.

Guerriero sol dir que no vol «empatitzar» amb els seus entrevistats per no perdre l'objectivitat. Sentiu que manté aquesta distància en el llibre o es nota una proximitat amb Silvia?

2. Les zones grises i la culpa.

El llibre tracta l'estigma que varen sofrir els supervivents de l'ESMA. Per què creis que la societat (i fins i tot altres militants) va jutjar amb tanta duresa els qui varen sobreviure?

3. La memòria i el temps.

Silvia Labayru rep la trucada d'un antic amor dècades després. Com influeix el factor romàntic en una història de terror polític?

Creis que el llibre aconsegueix explicar per què és tan difícil per a una societat perdonar els qui varen sobreviure en condicions extremes?